

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARTOJIMO KREDITO ĮSTATYMO NR. XI-1253 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16, 17, 20,
21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40 STRAIPSNIŲ, TREČIOJO IR
PENKTOJO SKIRSNIŲ PAVADINIMŲ IR 1, 2 PRIEDŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO
PAPILDYMO 11¹, 14¹, 21¹, 22¹, 22², 23¹, 25¹ STRAIPSNIAIS IR PENKTUOJU¹
SKIRSNIU
ĮSTATYMAS

2015 m. lapkričio 5 d. Nr. XII-1989
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šio įstatymo paskirtis – nustatyti vartojimo kreditų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, vartojimo kredito davėjų, vartojimo kredito tarpininkų ir tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus pareigas bei atsakomybę teikiant vartojimo kreditus ir tikrinant vartojimo kredito gavėjų kreditingumą, vartojimo kredito gavėjų teisę gražinti vartojimo kreditą anksčiau nustatyto termino ir vartojimo kredito davėjų ir paskolos davėjų teisę į kompensaciją išankstinio vartojimo kredito gražinimo atvejais.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Apsisprendimo laikotarpis** – dviejų kalendorinių dienų laikotarpis, per kurį vartojimo kredito gavėjas, nenurodydamas priežasties, gali atsisakyti vartojimo kredito sutarties ir gražinti vartojimo kredito davėjui arba paskolos davėjui jam išmokėtą vartojimo kredito sumą nemokėdamas palūkanų ir jokių kitų mokesčių, išlaidų ar kompensacijų.

2. **Bendra vartojimo kredito gavėjo mokama suma** – bendros vartojimo kredito sumos ir bendros vartojimo kredito kainos suma.

3. **Bendra vartojimo kredito kaina** – visos išlaidos, įskaitant palūkanas, komisinius mokesčius ir bet kuriuos kitus su vartojimo kredito sutartimi susijusius mokesčius, kuriuos vartojimo kredito gavėjas turi sumokėti ir kurie yra žinomi vartojimo kredito davėjui arba tarpusavio skolinimo platformos operatoriumi, išskyrus atlyginimą notarui. Į bendrą vartojimo kredito kainą taip pat įskaičiuojami sąskaitos, kurioje registruojamos mokėjimo operacijos ir vartojimo kredito lėšų išmokėjimas, administravimo mokesčiai, nebent sąskaitos atidarymas yra

neprivalomas ir sąskaitos administravimo mokesčiai buvo aiškiai atskirai nurodyti vartojimo kredito sutartyje arba bet kurioje kitoje su vartotoju sudarytoje sutartyje; mokėjimo priemonių, skirtų mokėjimo operacijoms ir vartojimo kredito lėšoms išmokėti, išlaidos; kitos su mokėjimo operacijomis susijusios išlaidos; su vartojimo kredito sutartimi susijusių papildomų paslaugų išlaidos, pavyzdžiui, draudimo įmokos, jeigu privaloma sudaryti su vartojimo kredito sutartimi susijusią papildomų paslaugų teikimo sutartį, siekiant gauti vartojimo kreditą skelbiamomis sąlygomis.

4. Bendra vartojimo kredito suma – kredito suma, kuria suteikiama galimybė naudotis pagal vartojimo kredito sutartį.

5 Bendros vartojimo kredito kainos metinė norma – bendra vartojimo kredito kaina, išreikšta metiniu procentų dydžiu.

6. Fiksuotoji vartojimo kredito palūkanų norma – vartojimo kredito davėjo arba paskolos davėjo ir vartojimo kredito gavėjo susitarta viena vartojimo kredito palūkanų norma, nustatyta visai vartojimo kredito sutarties trukmei, arba kelios vartojimo kredito palūkanų normos daliniams laikotarpiams, išimtinai taikant fiksuotą konkrečią palūkanų procentų dalį. Jeigu vartojimo kredito sutartyje nustatytos ne visos vartojimo kredito palūkanų normos, laikoma, kad vartojimo kredito palūkanų norma yra fiksuota tik daliniams laikotarpiams, kurių vartojimo kredito palūkanų normos yra nustatomos išimtinai taikant fiksuotą konkrečią palūkanų procentų dalį, dėl kurios susitarta sudarant vartojimo kredito sutartį.

7. Patvarioji laikmena – laikmena (popierius, kompiuterio diskelis, vienkartinio įrašymo kompaktinis diskas (CD), universalusis skaitmeninis (optinis) diskas (DVD), vartojimo kredito gavėjo kompiuterio standusis diskas, kuriame įrašytas elektroninis paštas ir kita, išskyrus interneto svetaines, jeigu jos neatitinka šioje dalyje nurodytų patvariosios laikmenos požymių), kuri suteikia galimybę vartojimo kredito gavėjui ateityje pasinaudoti nepakitusia joje laikoma informacija ir galimybę jam skirtą informaciją laikyti tiek laiko, kiek reikia pagal informacijos paskirtį, ir taip, kad ja būtų galima pasinaudoti ateityje ir kad būtų galima laikomą informaciją atkurti jos nepakeičiant.

8. Priežiūros institucija – Lietuvos bankas, šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka vykdomas vartojimo kredito davėjų, vartojimo kredito tarpininkų ir tarpusavio skolinimo platformos operatorių veiklos priežiūros funkcijas.

9. Sąskaitos kreditavimo sutartis – aiškiai išreikšta vartojimo kredito sutartis, pagal kurią vartojimo kredito davėjas vartojimo kredito forma suteikia vartojimo kredito gavėjui galimybę disponuoti lėšomis viršijant esamą vartojimo kredito gavėjo sąskaitos likutį.

10. Susietojo vartojimo kredito sutartis – vartojimo kredito sutartis, kai:

1) vartojimo kreditas yra skirtas konkrečių prekių tiekimo ar konkrečių paslaugų teikimo sutarčiai finansuoti ir

2) prekių tiekimo ar paslaugų teikimo ir vartojimo kredito sutartys sudaro vieną komercinį sandorį. Laikoma, kad prekių tiekimo ar paslaugų teikimo ir vartojimo kredito sutartys sudaro vieną komercinį sandorį, kai yra bent viena iš šių sąlygų: prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas pats finansuoja vartojimo kredito gavėjui suteikiamą vartojimo kreditą; vartojimo kredito suteikimą finansuoja trečioji šalis, kuri, sudarant ar rengiant vartojimo kredito sutartį, naudojasi prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo paslaugomis; vartojimo kredito sutartyje aiškiai nurodomos konkrečios tiekiamos prekės ar konkrečios teikiamos paslaugos.

11. Tarpusavio skolinimas – veikla, kai per tarpusavio skolinimo platformą fiziniai asmenys (toliau – paskolos davėjas) teikia arba įsipareigoja suteikti vartojimo kreditus vartojimo kredito gavėjams.

12. Tarpusavio skolinimo platforma – tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus administruojama informacinė sistema, per kurią vykdomas tarpusavio skolinimas.

13. Tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus vadovas – tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus teisinę formą reglamentuojančiame įstatyme ir jo steigimo dokumentuose nurodytas vadovas, valdymo ar kito organo (išskyrus dalyvių susirinkimą) narys.

14. Tarpusavio skolinimo platformos operatorius – juridinis asmuo, kuris administruoja tarpusavio skolinimo platformą.

15. Užsienio valstybė – ne Europos Sąjungos valstybė narė ir ne Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybė.

16. Valstybė narė – Europos Sąjungos valstybė narė, taip pat Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybė.

17. Vartojimo kredito davėjas – asmuo, išskyrus fizinį asmenį, kuris verslo tikslais teikia arba įsipareigoja suteikti vartojimo kreditus.

18. Vartojimo kredito davėjo vadovas – vartojimo kredito davėjo teisinę formą reglamentuojančiame įstatyme ir jo steigimo dokumentuose nurodytas vadovas, valdymo ar kito organo (išskyrus dalyvių susirinkimą) narys.

19. Vartojimo kredito gavėjas (vartotojas) – fizinis asmuo, kuris siekia sudaryti ar sudaro vartojimo kredito sutartį asmeninėms, šeimos, namų ūkio, bet ne verslo ar profesinėms reikmėms.

20. Vartojimo kredito palūkanų norma – metinė palūkanų norma, išreikšta fiksuotu arba kintamu procentų dydžiu, taikomu išmokėtai vartojimo kredito daliai.

21. Vartojimo kredito sutarties šalys – vartojimo kredito davėjas arba tarpusavio skolinimo platformos operatorius ir vartojimo kredito gavėjas.

22. **Vartojimo kredito sutartis** – sutartis, pagal kurią vartojimo kredito davėjas arba paskolos davėjas suteikia arba įsipareigoja suteikti vartojimo kredito gavėjui vartojimo kreditą atidėto mokėjimo, paskolos forma arba kitu panašiu finansiniu būdu, išskyrus sutartis dėl nuolatinio tos pačios rūšies paslaugų teikimo ar tos pačios rūšies prekių tiekimo, kai vartojimo kredito gavėjas už teikiamas paslaugas ar tiekiamas prekes moka dalimis jų teikimo ar tiekimo metu.

23. **Vartojimo kredito tarpininkas** – asmuo, kuris nėra vartojimo kredito davėjas arba tarpusavio skolinimo platformos operatorius ir kuris verslo arba profesijos tikslais už atlygį atlieka bent vieną iš šių veiksmų:

- 1) pateikia arba siūlo vartojimo kredito sutartį vartojimo kredito gavėjui;
- 2) padeda vartojimo kredito gavėjui atlikti kitus su vartojimo kredito gavimu susijusius veiksmus, išskyrus šios dalies 1 punkte numatytą veiksmą;
- 3) vartojimo kredito davėjo arba tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus vardu sudaro vartojimo kredito sutartį su vartojimo kredito gavėju.

24. **Vartojimo kredito viršijimas** – sąskaitos lėšų pereinėjimas, dėl kurio numanomai sutikta vartojimo kredito sutartyje, kai vartojimo kredito davėjas leidžia vartojimo kredito gavėjui disponuoti lėšomis viršijant esamą vartojimo kredito davėjo sąskaitos likutį arba vartojimo kredito limitą sąskaitoje.“

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 3 straipsnio 2 dalį 12 punktu:

„12) kredito sutartims, pagal kurias kredito davėjas, kurio pagrindinė veikla nėra finansinių paslaugų teikimas, suteikia kredito gavėjui kreditą be palūkanų ir kitų mokesčių, skirtą finansuoti prekėms, kurios yra būtinos norint naudotis kredito davėjo teikiamomis paslaugomis.“

2. Pakeisti 3 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Vartojimo kredito sutartims, kuriose numatoma galimybė vartojimo kredito davėjui, paskolos davėjui ir vartojimo kredito gavėjui susitarti dėl atidėto mokėjimo arba keisti kredito grąžinimo metodą, kai vartojimo kredito gavėjas jau nevykdo savo įsipareigojimų pagal pradinę vartojimo kredito sutartį, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sutartis, taikomi tik šio įstatymo 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10 straipsniai, 11 straipsnio 1 dalis, 2 dalies 1–9, 11, 17 punktai, 5 ir 8 dalys, 12, 14, 17, 18–38 straipsniai ir priežiūros institucijos nustatyta bendros vartojimo kredito kainos metinės normos apskaičiavimo tvarka, jeigu:

- 1) tikėtina, kad toks susitarimas padės išvengti skolų išieškojimo dėl įsipareigojimų nevykdymo;

2) tokiu susitarimu vartojimo kredito gavėjui nebūtų nustatytos blogesnės sąlygos, negu tos, kurios nustatytos pradinėje vartojimo kredito sutartyje.“

4 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 4 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„4 straipsnis. Vartojimo kredito sutarties reklamai taikomi reikalavimai

1. Vartojimo kredito sutarties reklamoje, kurioje nurodoma palūkanų norma arba bet kokios su vartojimo kreditu susijusios išlaidos, privalo būti aiškiai, glaustai ir pastebimai nurodyta ši standartinė informacija:

1) fiksuotoji ir (arba) kintamoji vartojimo kredito palūkanų norma ir informacija apie išlaidas, įtrauktas į bendrą vartojimo kredito kainą;

2) bendra vartojimo kredito suma;

3) bendros vartojimo kredito kainos metinė norma;

4) jeigu taikoma, vartojimo kredito sutarties trukmė;

5) prekių ar paslaugų kaina ir bet kokio išankstinio mokėjimo suma, kai vartojimo kreditas suteikiamas atidedant mokėjimą už konkrečias prekes ar paslaugas;

6) jeigu taikoma, bendra vartojimo kredito gavėjo mokama suma ir dalinių mokėjimų suma.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta standartinė informacija turi būti pateikiama tipiniame pavyzdyje.

3. Priežiūros institucija turi teisę uždrausti skleisti neteisingą, klaidinančią ar neaiškią vartojimo kredito sutarčių reklamą ir prireikus įpareigoti jau paskleistą reklamą patikslinti ir (arba) paneigti.

4. Jeigu su vartojimo kredito sutartimi susijusios papildomų paslaugų teikimo sutarties sudarymas yra būtinas vartojimo kreditui gauti arba skelbiamoms nuostatomis ir sąlygoms taikyti ir tos paslaugos kainos negalima nustatyti iš anksto, nurodant bendros vartojimo kredito kainos metinę normą, aiškiai ir pastebimai nurodoma pareiga sudaryti su vartojimo kredito sutartimi susijusią papildomų paslaugų teikimo sutartį.

5. Lietuvos Respublikos nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos reklamos įstatymo nuostatos vartojimo kredito sutarčių reklamai taikomos tiek, kiek to nereglamentuoja šio straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija turi teisę detalizuoti šiame straipsnyje nustatytus vartojimo kredito sutarčių reklamos reikalavimus.

7. Draudžiama skleisti vartojimo kredito reklamą:

- 1) ugdymo įstaigose, kuriose ugdomi jaunesni kaip 18 metų asmenys;
- 2) koncertų, sporto, labdaros ir (arba) paramos bei kitų renginių, skirtų asmenims, jaunesniems kaip 18 metų, vietose ir jų reklamoje;
- 3) teatro spektaklių, kino filmų ir videofilmų, skirtų asmenims, jaunesniems kaip 18 metų, demonstravimo vietose ir jų reklamoje;
- 4) visuomenės informavimo priemonėse, skirtose asmenims, jaunesniems kaip 18 metų, ir jų reklamoje;
- 5) akcijose, konkursuose, skirtuose asmenims, jaunesniems kaip 18 metų, ir jų reklamoje.“

5 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 5 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) vartojimo kredito sutarties trukmė;“.

2. Pakeisti 5 straipsnio 2 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) bendra vartojimo kredito gavėjo mokama suma, bendros vartojimo kredito kainos metinė norma ir kartu pateikiamas tipinis pavyzdys, kuriame būtų paminėtos visos šios normos apskaičiavimo prielaidos; jeigu vartojimo kredito sutartyje numatomi skirtingi lėšų išmokėjimo būdai ir dėl to taikomi skirtingi mokesčiai ar vartojimo kredito palūkanų normos, vartojimo kredito davėjas privalo nurodyti, kad šios rūšies vartojimo kredito sutartyje numatyti skirtingi lėšų išmokėjimo būdai gali lemti didesnę bendros vartojimo kredito kainos metinę normą; jeigu vartojimo kredito gavėjas informuoja vartojimo kredito davėją apie vieną arba kelias jo pasirinkto vartojimo kredito sutarties sąlygas, pavyzdžiui, tokias kaip vartojimo kredito sutarties trukmė arba bendra vartojimo kredito gavėjo mokama suma, vartojimo kredito davėjas atsižvelgia į šias vartojimo kredito gavėjo nurodytas sąlygas;“.

3. Pakeisti 5 straipsnio 2 dalies 15 punktą ir jį išdėstyti taip:

„15) vartojimo kredito gavėjo teisė grąžinti vartojimo kreditą anksčiau nustatyto termino ir informacija apie vartojimo kredito davėjo ir paskolos davėjo teisę į kompensaciją, šios kompensacijos apskaičiavimo, atsižvelgiant į šio įstatymo 17 straipsnio nuostatas, tvarka;“.

4. Pakeisti 5 straipsnio 2 dalies 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16) vartojimo kredito gavėjo teisė šio įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais nedelsiant ir nemokamai gauti informaciją apie rezultatus, gautus registruose ir valstybės bei kitose informacinėse sistemose (toliau – informacinės sistemos) patikrinus vartojimo kredito gavėjo kreditingumą;“.

6 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) vartojimo kredito sutarties trukmė;“.

2. Pakeisti 6 straipsnio 2 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) bendros vartojimo kredito kainos metinė norma ir kartu pateikiamas tipinis pavyzdys, kuriame būtų paminėtos visos šios normos apskaičiavimo prielaidos;“.

3. Pakeisti 6 straipsnio 2 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) vartojimo kredito gavėjo teisė šio įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais nedelsiant ir nemokamai gauti informaciją apie rezultatus, gautus registruose ir informacinėse sistemose patikrinus vartojimo kredito gavėjo kreditingumą;“.

4. Pakeisti 6 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) vartojimo kredito gavėjo teisė grąžinti vartojimo kreditą anksčiau nustatyto termino ir informacija apie vartojimo kredito davėjo ir paskolos davėjo teisę į kompensaciją, šios kompensacijos apskaičiavimo, atsižvelgiant į šio įstatymo 17 straipsnio nuostatas, tvarka.“

7 straipsnis. Trečiojo skirsnio pavadinimo pakeitimas

Pakeisti trečiojo skirsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„TREČIASIS SKIRSNIS

VARTOJIMO KREDITO GAVĖJO KREDITINGUMO VERTINIMAS“.

8 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„8 straipsnis. Pareiga įvertinti vartojimo kredito gavėjo kreditingumą

1. Prieš vartojimo kredito sutarties sudarymą vartojimo kredito davėjas, vadovaudamasis atsakingojo skolinimo principu, privalo įvertinti vartojimo kredito gavėjo kreditingumą, remdamasis pakankama informacija, gauta iš vartojimo kredito gavėjo, ir atlikęs patikrinimą kreditingumui vertinti naudojamuose registruose ir informacinėse sistemose arba pagrįsdamas vartojimo kredito gavėjo pateiktą informaciją kitais įrodymais.

2. Jeigu vartojimo kredito sutarties šalys po vartojimo kredito sutarties sudarymo susitaria pakeisti bendrą vartojimo kredito sumą, prieš kiekvieną svarbesnį bendros vartojimo kredito sumos padidinimą vartojimo kredito davėjas atnaušina turimą finansinę informaciją apie vartojimo kredito gavėją ir iš naujo įvertina jo kreditingumą.

3. Vartojimo kredito gavėjų kreditingumo vertinimo tikslais naudojami asmens duomenys tvarkomi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.

4. Vartojimo kredito gavėjų kreditingumo vertinimo taisyklės rengiamos vadovaujantis šiais vartojimo kredito gavėjų kreditingumo vertinimo reikalavimais:

1) vartojimo kredito gavėjo kreditingumo vertinimo tikslas yra įvertinti vartojimo kredito gavėjo galimybes prisiimti konkretų finansinį įsipareigojimą, kurį kartu su jau turimais finansiniais įsipareigojimais vartojimo kredito gavėjas būtų pajėgus įvykdyti;

2) vartojimo kredito davėjas privalo įvertinti visus objektyviai numanomas reikšmingus veiksniai, atsižvelgdamas į vartojimo kredito gavėjo pateiktą, iš kreditingumui vertinti naudojamų registrų ir informacinių sistemų gautą informaciją ir kitą vartojimo kredito davėjui prieinamą informaciją, galinčius turėti įtakos vartojimo kredito gavėjo kreditingumui, ypač tokius kaip tvarios vartojimo kredito gavėjo pajamos, jo kredito istorija, pajamų kitimo potencialas;

3) skolinimas grindžiamas (atsižvelgiama į istorinius duomenis, ekonomikos cikliškumą) visų vartojimo kredito gavėjo įsipareigojimų pagal vartojimo kredito ir kitas sutartis su finansų įstaigomis vidutinės įmokos dydžio ir pajamų santykio ribojimu;

4) vartojimo kredito gavėjo kreditingumo vertinimas, remiantis tuo metu turima informacija, turi būti pagrįstas prielaida, kad vartojimo kredito gavėjas galės vykdyti prisiimtus finansinius įsipareigojimus visą vartojimo kredito sutarties laikotarpį.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus detalizuoja priežiūros institucija.

6. Vartojimo kredito gavėjas privalo pateikti vartojimo kredito davėjo prašomą informaciją, reikalingą vartojimo kredito gavėjo kreditingumui įvertinti.

7. Palūkanos, netesybos ir mokesčiai pavėluoto įmokų mokėjimo atvejais vartojimo kredito gavėjui netaikomi, jeigu vartojimo kredito davėjas ne dėl vartojimo kredito gavėjo kaltės netinkamai įvertino vartojimo kredito gavėjo kreditingumą.“

9 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Registrai ir informacinės sistemos

1. Lietuvos Respublikoje įsisteigusių vartojimo kredito davėjų naudojamų vartojimo kredito gavėjų kreditingumui vertinti naudojamų registrų ir informacinių sistemų tvarkytojai privalo nediskriminacinėmis sąlygomis teikti duomenis kitose valstybėse narėse įsisteigusiems vartojimo kredito davėjams.

2. Jeigu prašymas gauti vartojimo kreditą atmetamas remiantis vartojimo kredito gavėjo kreditingumo patikrinimo registruose ir informacinėse sistemose metu gautais rezultatais, vartojimo kredito davėjas nedelsdamas ir nemokamai informuoja vartojimo kredito gavėją apie šio patikrinimo rezultatus ir pateikia informaciją apie registrus ir informacines sistemas, kuriuose atliktas jo kreditingumo patikrinimas.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija neteikiama, kai pateikti tokią informaciją draudžiama pagal kitus teisės aktus arba kai tokios informacijos pateikimas prieštarauja viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo tikslams.

4. Priežiūros institucija, vadovaudamasi asmens duomenų teisinę apsaugą reglamentuojančiais teisės aktais, savo nustatyta tvarka turi teisę tvarkyti duomenis apie vartojimo kredito gavėjus. Vartojimo kredito davėjai privalo priežiūros institucijai teikti duomenis apie vartojimo kredito gavėjus ir turi teisę naudotis šiais duomenimis priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.“

10 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 11 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) vartojimo kredito gavėjo ir vartojimo kredito tarpininko, jeigu taikoma ir jis yra fizinis asmuo, vardas, pavardė, gyvenamosios vietos adresas; vartojimo kredito davėjo ir, jeigu taikoma, vartojimo kredito tarpininko pavadinimas, buveinės adresas;“.

2. Papildyti 11 straipsnio 2 dalį 14¹ punktu:

„14¹) vartojimo kredito gavėjo teisė apsisprendimo laikotarpiu atsisakyti vartojimo kredito sutarties, šios teisės įgyvendinimo tvarka, taip pat informacija apie vartojimo kredito gavėjo pareigą grąžinti išmokėtą vartojimo kredito sumą;“.

3. Pakeisti 11 straipsnio 2 dalies 17 punktą ir jį išdėstyti taip:

„17) vartojimo kredito gavėjo teisė grąžinti vartojimo kreditą anksčiau nustatyto termino ir jo grąžinimo tvarka, informacija apie vartojimo kredito davėjo ir paskolos davėjo teisę į kompensaciją ir šios kompensacijos apskaičiavimo, atsižvelgiant į šio įstatymo 17 straipsnio nuostatas, tvarka;“.

4. Pakeisti 11 straipsnio 2 dalies 20 punktą ir jį išdėstyti taip:

„20) priežiūros institucijos pavadinimas ir adresas;“.

5. Pakeisti 11 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Pavėluoto įmokų mokėjimo atvejais vartojimo kredito gavėjui taikomos netesybos negali būti didesnės kaip 0,05 procento pradelstos sumokėti sumos už kiekvieną pradelstą dieną. Netesybos negali būti skaičiuojamos už ilgesnį kaip 180 dienų laikotarpį. Jokios kitos netesybos

ir mokesčiai už vartojimo kredito sutartyje numatytų finansinių įsipareigojimų nevykdymą vartojimo kredito gavėjui negali būti taikomi.“

11 straipsnis. Įstatymo papildymas 11¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 11¹ straipsniu:

„11¹ straipsnis. Vartojimo kredito sutarčių sudarymo ribojimai

1. Vartojimo kredito sutartis negali būti sudaroma su jaunesniu kaip 18 metų asmeniu.
2. Vartojimo kredito sutartis negali būti sudaroma su neveiksniu tam tikroje srityje asmeniu, ribotai veiksniu tam tikroje srityje asmeniu arba asmeniu, kuris sprendimus tam tikroje srityje priima naudodamasis pagalba, išskyrus atvejus, kai vartojimo kredito davėjas ar vartojimo kredito tarpininkas turi pagrindžiančius dokumentus, kad neveiksnaus tam tikroje srityje asmens vardu vartojimo kredito sutartį sudaro jo globėjas, ribotai veiksnus tam tikroje srityje asmuo vartojimo kredito sutarčiai sudaryti turi rūpintojo sutikimą arba asmuo, kuris sprendimus tam tikroje srityje priima naudodamasis pagalba, sudarydamas vartojimo kredito sutartį naudojasi pagalba toje srityje. Vartojimo kredito davėjas ir vartojimo kredito tarpininkas privalo įsitikinti, kad asmuo, norintis sudaryti vartojimo kredito sutartį, nėra pripažintas neveiksniu tam tikroje srityje, ribotai veiksniu tam tikroje srityje arba asmeniu, kuris sprendimus tam tikroje srityje priima naudodamasis pagalba.
3. Vartojimo kredito sutartys negali būti sudaromos nuo 22 valandos iki 7 valandos.“

12 straipsnis. Įstatymo papildymas 14¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 14¹ straipsniu:

„14¹ straipsnis. Apsisprendimo laikotarpis

1. Apsisprendimo laikotarpiu vartojimo kredito gavėjas, nenurodydamas priežasties, gali atsisakyti vartojimo kredito sutarties ir grąžinti vartojimo kredito davėjui arba paskolos davėjui jam išmokėtą vartojimo kredito sumą nemokėdamas palūkanų ir jokių kitų mokesčių, išlaidų ar kompensacijų. Apsisprendimo laikotarpis prasideda nuo lėšų pagal sudarytą vartojimo kredito sutartį vartojimo kredito gavėjui išmokėjimo dienos.
2. Vartojimo kredito gavėjas, norėdamas apsisprendimo laikotarpiu pasinaudoti teise atsisakyti vartojimo kredito sutarties, ne vėliau kaip iki šio laikotarpio pabaigos praneša apie tai vartojimo kredito davėjui ir grąžina vartojimo kredito davėjui arba paskolos davėjui jam išmokėtą vartojimo kredito sumą. Tokiu atveju vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas neturi teisės iš vartojimo kredito gavėjo reikalauti palūkanų ar jokių kitų mokesčių, išlaidų ar kompensacijų.

3. Jeigu vartojimo kredito gavėjas apsisprendimo laikotarpiu pasinaudoja teise atsisakyti vartojimo kredito sutarties, be jokių papildomų įsipareigojimų nutrūksta ir su vartojimo kredito sutartimi susijusi papildomų paslaugų, kurias teikia vartojimo kredito davėjas arba trečioji šalis pagal jos ir vartojimo kredito davėjo sutartį, teikimo sutartis.

4. Nutraukus vartojimo kredito sutartį, pirkimo–pardavimo sutartis gali būti nutraukta kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Tais atvejais, kai vartojimo kredito gavėjas atsisako vartojimo kredito sutarties apsisprendimo laikotarpiu, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nuostatos dėl pirkėjo teisės atsisakyti sutarties, sudarytos ne prekybai skirtose patalpose, ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo nuostatos dėl vartotojų teisės atsisakyti finansinių paslaugų sutarties, sudarytos nuotolinio ryšio priemonėmis, netaikomos.

6. Kai apsisprendimo laikotarpiu vartojimo kredito gavėjas naudojasi teise atsisakyti vartojimo kredito sutarties, šio įstatymo 15 straipsnio nuostatos netaikomos.“

13 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 15 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo apie vartojimo kredito sutarties atsisakymą išsiuntimo vartojimo kredito davėjui arba paskolos davėjui dienos, grąžina vartojimo kredito davėjui arba paskolos davėjui vartojimo kreditą ir palūkanas, susikaupusias nuo dienos, kurią buvo išmokėtas vartojimo kreditas, iki vartojimo kredito grąžinimo dienos. Šios palūkanos apskaičiuojamos pagal sutartą vartojimo kredito palūkanų normą. Vartojimo kredito sutarties atsisakymo atveju vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas neturi teisės iš vartojimo kredito gavėjo gauti jokios kitos kompensacijos, išskyrus kompensaciją už viešojo administravimo įstaigoms sumokėtus negrąžinamus mokesčius.“

2. Pakeisti 15 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Jeigu vartojimo kredito gavėjas pagal šį straipsnį pasinaudoja teise atsisakyti vartojimo kredito sutarties, be jokių papildomų įsipareigojimų nutrūksta ir su vartojimo kredito sutartimi susijusi papildomų paslaugų, kurias teikia vartojimo kredito davėjas arba trečioji šalis pagal jos ir vartojimo kredito davėjo sutartį, teikimo sutartis.“

14 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 16 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„16 straipsnis. Susietojo vartojimo kredito sutartys“.

2. Pakeisti 16 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Kai vartojimo kredito gavėjas pasinaudoja teise atsisakyti prekių pirkimo–pardavimo ar paslaugų teikimo sutarties, be jokių papildomų įsipareigojimų nutrūksta ir susietojo vartojimo kredito sutartis.“

3. Pakeisti 16 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu pardavėjas ar paslaugos teikėjas netiekia prekių ar neteikia paslaugų arba jos tiekiamos (teikiamos) tik iš dalies, arba jos neatitinka prekių pirkimo–pardavimo ar paslaugų teikimo sutarties, vartojimo kredito gavėjas turi teisę:

- 1) sustabdyti savo prievolių pagal susietojo vartojimo kredito sutartį vykdymą;
- 2) reikalauti, kad vartojimo kredito davėjas grąžintų jam sumokėtas įmokas.“

15 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 17 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Vartojimo kredito grąžinimo anksčiau nustatyto termino atveju vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas turi teisę į teisingą ir objektyviai pagrįstą kompensaciją už galimas išlaidas, tiesiogiai susijusias su vartojimo kredito grąžinimu anksčiau nustatyto termino, atliekamu tuo laikotarpiu, kuriam nustatyta fiksuotoji vartojimo kredito palūkanų norma. Vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas gali reikalauti šios kompensacijos tik tuo atveju, kai anksčiau nustatyto termino grąžinamas vartojimo kreditas ar jo dalis viršija 2 320 eurų per bet kurį dvylikos mėnesių laikotarpį.“

2. Pakeisti 17 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Šio straipsnio 2 dalyje numatyta kompensacija vartojimo kredito davėjui ir paskolos davėjui negali viršyti vieno procento anksčiau nustatyto termino grąžinamos vartojimo kredito dalies, jeigu laikotarpis nuo vartojimo kredito grąžinimo anksčiau nustatyto termino datos iki sutartos vartojimo kredito sutarties pabaigos datos yra ilgesnis kaip vieni metai. Kitais atvejais kompensacija vartojimo kredito davėjui ir paskolos davėjui negali viršyti 0,5 procento anksčiau nustatyto termino grąžinamos vartojimo kredito dalies.“

3. Pakeisti 17 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas išimtiniais atvejais gali reikalauti didesnės, negu nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, kompensacijos, jeigu gali įrodyti, kad nuostoliai, kuriuos jis patyrė dėl anksčiau nustatyto termino grąžinamo vartojimo kredito, didesni už sumą, apskaičiuotą pagal šio straipsnio 3 dalies nuostatas.“

4. Pakeisti 17 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Jeigu vartojimo kredito davėjo ir paskolos davėjo reikalaujama kompensacija didesnė už jo patirtus nuostolius, vartojimo kredito gavėjas gali reikalauti atitinkamai sumažinti kompensaciją. Tokiu atveju nuostolius sudaro sudarant vartojimo kredito sutartį sutartos

palūkanų normos ir palūkanų normos, už kurią vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas gali skolinti rinkoje anksčiau termino grąžinamą vartojimo kreditą ar jo dalį, atsižvelgiant į administracines išlaidas dėl išankstinio grąžinimo, skirtumas.“

5. Pakeisti 17 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Kompensacija vartojimo kredito davėjui ir paskolos davėjui neturi viršyti palūkanų sumos, kurią vartojimo kredito gavėjas būtų sumokėjęs, jeigu vartojimo kreditą grąžintų vartojimo kredito sutartyje nurodytu laiku.“

16 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 20 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„20 straipsnis. Vekselių, čekių ir skolos raštų naudojimas

1. Vartojimo kredito davėjui ir paskolos davėjui draudžiama priimti įmokas iš vartojimo kredito gavėjo vekseliais, čekiais ar skolos raštais.

2. Vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas, pažeidę šio straipsnio 1 dalyje nustatytą draudimą, turi atlyginti vartojimo kredito gavėjui visus nuostolius, susijusius su tolesniu vekselių, čekių ar skolos raštų naudojimu.

3. Nepažeisdami šiame įstatyme nustatytų vartojimo kredito gavėjo teisių, vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas turi teisę priimti vekselius iš vartojimo kredito gavėjo ir kitų asmenų, siekdami užtikrinti, kad vartojimo kredito gavėjo įsipareigojimai pagal vartojimo kredito sutartį bus įvykdyti.“

17 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„21 straipsnis. Bendrai vartojimo kredito kainai taikomi reikalavimai

1. Bendra vartojimo kredito kaina turi būti protinga, pagrįsta, atitikti sąžiningos verslo praktikos reikalavimus ir nepažeisti vartojimo kredito gavėjo, vartojimo kredito davėjo ir paskolos davėjo interesų pusiausvyros.

2. Preziumuojama, kad bendra vartojimo kredito kaina neatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, jeigu vartojimo kredito sutarties sudarymo, keitimo arba pratęsimo momentu:

1) vartojimo kredito sutartyje nustatyta vartojimo kredito palūkanų norma yra didesnė kaip 75 procentai, o visos kitos išlaidos, kurios įskaičiuojamos į bendrą vartojimo kredito kainą, išskyrus palūkanas, tenkančios vienai vartojimo kredito dienai, yra didesnės kaip 0,04 procento bendros vartojimo kredito sumos;

2) bendra vartojimo kredito kaina didesnė už bendrą vartojimo kredito sumą.

3. Teismas, įvertinęs šalių sutartinių santykių pobūdį, prievolės vertę, kreditoriaus išlaidas, vartojimo kredito sutarties sudarymo ir kitas reikšmingas aplinkybes, gali sumažinti bendrą vartojimo kredito kainą.“

18 straipsnis. Įstatymo papildymas 21¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 21¹ straipsniu:

„21¹ straipsnis. Prašymas neleisti arba uždrausti sudaryti vartojimo kredito sutartis

1. Kiekvienas fizinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – asmuo) turi teisę priežiūros institucijai pateikti prašymą neleisti jam sudaryti vartojimo kredito sutarčių, pakeisti šį prašymą ar jo atsisakyti. Prašyme neleisti sudaryti vartojimo kredito sutarčių turi būti nurodytas terminas, per kurį asmeniui nebūtų leidžiama sudaryti minėtų sutarčių. Prašymų neleisti sudaryti vartojimo kredito sutarčių pateikimo, šių prašymų pakeitimo ir atsisakymo tvarką nustato priežiūros institucija.

2. Prašymą neleisti sudaryti vartojimo kredito sutarčių pateikęs asmuo nedelsiant įrašomas į priežiūros institucijos tvarkomą Asmenų, dėl kurių yra pateikti prašymai neleisti jiems sudaryti vartojimo kredito sutarčių, sąrašą (toliau šiame straipsnyje – Sąrašas). Pasibaigus šio straipsnio 4 dalyje nurodytam terminui, asmuo, kuriam neleidžiama sudaryti minėtų sutarčių, išbraukiamas iš Sąrašo.

3. Asmenys įrašomi į Sąrašą ir išbraukiami iš jo priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

4. Asmeniui, įrašytam į Sąrašą, neleidžiama sudaryti vartojimo kredito sutarčių jo prašyme nurodytą laikotarpį. Jeigu asmens prašyme neleisti jam sudaryti vartojimo kredito sutarčių nenurodytas terminas, per kurį jam nebūtų leidžiama sudaryti minėtų sutarčių, laikoma, kad šis terminas yra 2 metai nuo asmens įrašymo į Sąrašą dienos.

5. Asmeniui, piktnaudžiaujančiam teise sudaryti vartojimo kredito sutartis, teismas įstatymų nustatyta tvarka gali uždrausti sudaryti vartojimo kredito sutartis. Prašymą uždrausti asmeniui sudaryti vartojimo kredito sutartis arba prašymą panaikinti draudimą sudaryti vartojimo kredito sutartis turi teisę teismui pateikti asmens sutuoktinis, tėvai, pilnamečiai vaikai, globos (rūpybos) institucija arba prokuroras. Kreiptis į teismą dėl draudimo sudaryti vartojimo kredito sutartis panaikinimo turi teisę taip pat ir asmuo, kuriam buvo uždrausta sudaryti vartojimo kredito sutartis. Prašymai uždrausti asmeniui, piktnaudžiaujančiam šia teise, sudaryti vartojimo kredito sutartis arba prašymai panaikinti draudimą sudaryti vartojimo kredito sutartis *mutatis mutandis* nagrinėjami Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso V dalies XXVIII skyriuje nustatyta tvarka. Teismas per 3 darbo dienas nuo teismo sprendimo uždrausti asmeniui, piktnaudžiaujančiam šia teise, sudaryti vartojimo kredito sutartis arba panaikinti draudimą sudaryti vartojimo kredito sutartis įsiteisėjimo dienos privalo išsiųsti sprendimo kopiją priežiūros

institucijai. Priežiūros institucija gauto teismo sprendimo pagrindu asmenis įrašo į Sąrašą teismo sprendime nurodytam laikotarpiui arba išbraukia iš jo.

6. Vartojimo kredito davėjams ir vartojimo kredito tarpininkams draudžiama sudaryti vartojimo kredito sutartį su įrašytu į Sąrašą asmeniu. Patikra, ar asmuo nėra įrašytas į Sąrašą, atliekama sprendimo dėl vartojimo kredito suteikimo priėmimo momentu. Vartojimo kredito sutartis, sudaryta su į Sąrašą įrašytu asmeniu, laikoma negaliojančia.

7. Vartojimo kredito davėjai ir vartojimo kredito tarpininkai turi teisę naudotis asmenų, įtrauktų į Sąrašą, duomenimis priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.“

19 straipsnis. Penktojo skirsnio pavadinimo pakeitimas

Pakeisti penktojo skirsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„PENKTASIS SKIRSNIS

VARTOJIMO KREDITO DAVĖJŲ, VARTOJIMO KREDITO TARPININKŲ IR TARPUSAVIO SKOLINIMO PLATFORMOS OPERATORIŲ VEIKLOS PRIEŽIŪRA“.

20 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„22 straipsnis. Viešasis vartojimo kredito davėjų sąrašas

1. Teisę verstis vartojimo kreditų teikimo veikla asmuo turi tik tada, kai priežiūros institucija įrašo jį į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą. Teisės verstis vartojimo kreditų teikimo veikla neturi fiziniai asmenys ir pelno nesiekiantys asmenys.

2. Vartojimo kredito davėjo vadovu, fiziniu arba juridiniu asmeniu arba kartu veikiančiu asmeniu, kuriam tiesiogiai ar netiesiogiai priklausančių balsavimo teisių arba įstatinio kapitalo dalis yra lygi arba viršija 20 procentų arba kuris gali daryti tiesioginę ir (arba) netiesioginę lemiamą poveikį, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme, vartojimo kredito davėjo veiklai, negali būti asmuo, atitinkantis bent vieną iš šių sąlygų:

1) pripažintas kaltu padaręs nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, susijusį su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, sunkų, labai sunkų nusikaltimą arba nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai ar juos atitinkančias nusikalstamas veikas pagal kitų valstybių baudžiamuosius įstatymus, jeigu jo teistumas nėra išnykęs;

2) tiesiogiai ar netiesiogiai valdo arba valdė kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba dalį, leidžiančią daryti lemiamą įtaką juridiniam asmeniui, arba yra ar buvo vadovu juridinio asmens, kuriam buvo panaikinta teisė verstis finansinių paslaugų teikimu, arba tas juridinis asmuo buvo pripažintas kaltu dėl šios dalies 1 punkte nurodyto nusikaltimo arba baudžiamojo nusižengimo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytais kartu veikiančiais asmenimis laikomi du arba daugiau asmenų, kurie, remdamiesi aiškiai sudarytu ar numanomu žodiniu arba rašytiniu susitarimu, įgyvendina arba siekia įgyvendinti savo teises, turimas pagal šioje dalyje nurodytą vartojimo kredito davėjo įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį.

4. Vartojimo kredito davėjas privalo iš anksto pranešti priežiūros institucijai apie visus būsimus šio straipsnio 2 dalyje nurodytų asmenų pasikeitimus, kartu pateikdamas priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar naujai skiriami arba planuojami rinkti vadovai ir (arba) kiti asmenys atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus. Naujai paskirti arba išrinkti vartojimo kredito davėjo vadovai gali pradėti eiti pareigas, o kiti asmenys – įsigyti vartojimo kredito davėjo balsavimo teisių arba įstatinio kapitalo dalį tik po to, kai priežiūros institucija pritaria jų kandidatūroms arba įsigijimo sandoriui.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodyti priežiūros institucijos pritarimai išduodami šio straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka.

6. Asmuo gali būti įrašytas į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą, jeigu jis atitinka šio įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimus ir pateikia priežiūros institucijai šiuos dokumentus, duomenis ir informaciją:

- 1) prašymą įrašyti jį į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą;
- 2) informaciją apie viešąjį registrą, kuriame priežiūros institucija gali patikrinti pagrindinius asmens duomenis. Priežiūros institucija prireikus turi teisę prašyti pateikti išplėstinį viešojo registro išrašą;
- 3) informaciją apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus asmenis, dokumentus ir duomenis, patvirtinančius, kad jie atitinka šio straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus;
- 4) vartojimo kredito gavėjų kreditingumo vertinimo taisykles;
- 5) informaciją apie registrus ir informacines sistemas, kuriuose tikrinamas vartojimo kredito gavėjų kreditingumas;
- 6) vartojimo kredito davėjo vardu veikiančių vartojimo kredito tarpininkų sąrašą, jeigu asmuo naudojasi vartojimo kredito tarpininkų paslaugomis.

7. Priežiūros institucija, išnagrinėjusi asmens prašymą ir pateiktus dokumentus, duomenis ir informaciją, ne vėliau kaip per 30 darbo dienų nuo prašymo gavimo dienos priima sprendimą įrašyti arba atsisakyti įrašyti asmenį į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą ir apie tai raštu

praneša pareiškėjui. Jeigu priežiūros institucija paprašo papildomų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, reikalingų sprendimui priimti, arba juos savo iniciatyva pateikia prašymą dėl įrašymo į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą pateikęs asmuo ir (arba) priežiūros institucija dėl dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos pateikimo kreipiasi į šio įstatymo 22² straipsnyje nurodytus asmenis, sprendimą įrašyti arba atsisakyti įrašyti asmenį į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 30 darbo dienų nuo papildomų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos gavimo dienos.

8. Priežiūros institucija atsisako įrašyti asmenį į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą, jeigu asmuo arba jo parengtos vartojimo kredito gavėjų kreditingumo vertinimo taisyklės neatitinka šiame įstatyme nustatytų reikalavimų ir juos detalizuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, nepateikia teisės aktuose nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, pateikia ne visus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ir per nustatytą terminą dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos nepapildo, pateikia neteisingus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją.

9. Vartojimo kredito davėjas nedelsdamas privalo pateikti priežiūros institucijai informaciją apie aplinkybių, buvusių įrašant asmenį į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą, ir teisės aktuose nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos pasikeitimus, kai tik šie pasikeitimai įvyksta.

10. Vartojimo kredito davėjas išbraukiamas iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo paties vartojimo kredito davėjo prašymu arba priežiūros institucijos iniciatyva, kai yra šiame straipsnyje nurodyti pagrindai.

11. Nebevykdantis vartojimo kreditų teikimo veiklos arba nepradėjęs jos vykdyti per 6 mėnesius nuo jo įrašymo į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą dienos vartojimo kredito davėjas apie tai nedelsdamas privalo pranešti priežiūros institucijai ir pateikti:

- 1) prašymą išbraukti jį iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo;
- 2) informaciją apie galiojančias vartojimo kredito sutartis, jeigu tokių yra;
- 3) informaciją apie teisių ir pareigų pagal galiojančias vartojimo kredito sutartis, jeigu tokių yra, perleidimą kitam vartojimo kredito davėjui.

12. Šio straipsnio 11 dalyje nurodytais pagrindais priežiūros institucija vartojimo kredito davėjo prašymu išbraukia vartojimo kredito davėją iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo, jeigu vartojimo kredito davėjas neturi galiojančių vartojimo kredito sutarčių arba teisės ir pareigos pagal galiojančias vartojimo kredito sutartis yra perleistos kitam vartojimo kredito davėjui.

13. Priežiūros institucija turi teisę motyvuotu sprendimu išbraukti vartojimo kredito davėją iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo, kitais, negu šio straipsnio 11 dalyje nurodytais, pagrindais, jeigu:

1) vartojimo kredito davėjui yra iškelta bankroto byla, jis likviduojamas ar pasibaigia kitais įstatymų nustatytais pagrindais;

2) kitais šiame įstatyme nurodytais pagrindais.

14. Vartojimo kredito davėjas, priežiūros institucijos sprendimu išbrauktas iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo šio straipsnio 11 dalyje nurodytais pagrindais, gali būti vėl įrašytas į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą šiame įstatyme nustatyta tvarka. Vartojimo kredito davėjas, išbrauktas iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo kitais šiame įstatyme nurodytais pagrindais, gali būti vėl įrašytas į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą ne anksčiau kaip po vieno metų nuo sprendimo išbraukti jį iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo priėmimo dienos. Vartotojų ginčai su išbrauktu iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo asmeniu toliau nagrinėjami Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatyme nustatyta tvarka.

15. Priežiūros institucija viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą skelbia priežiūros institucijos interneto svetainėje. Viešasis vartojimo kredito davėjų sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka.“

21 straipsnis. Įstatymo papildymas 22¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 22¹ straipsniu:

„22¹ straipsnis. Teisių ir pareigų pagal vartojimo kredito sutartis perleidimas

1. Vartojimo kredito davėjas turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal vartojimo kredito sutartis tik į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą įrašytam asmeniui.

2. Teisių ir pareigų pagal vartojimo kredito sutartis perleidimo tvarką nustato priežiūros institucija.“

22 straipsnis. Įstatymo papildymas 22² straipsniu

Papildyti Įstatymą 22² straipsniu:

„22² straipsnis. Priežiūros institucijos teisė į informaciją

1. Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, kiti fiziniai ir juridiniai asmenys, kitos organizacijos ar jų padaliniai priežiūros institucijos prašymu privalo pateikti jai informaciją, taip pat ir konfidencialią, duomenis, dokumentus, jų kopijas, reikalingą jos funkcijoms atlikti ir teisėms įgyvendinti.

2. Priežiūros institucija turi teisę kreiptis į kitų valstybių narių ar užsienio valstybių kompetentingas institucijas, finansų ir kapitalo rinkos priežiūros institucijas, už vartotojų teisių

apsaugą atsakingas institucijas ar kitas institucijas, fizinius ir juridinius asmenis, kitas organizacijas ir jų padalinius su prašymu pateikti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti ir teisėms įgyvendinti.“

23 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 23 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartojimo kredito davėjai ne rečiau kaip kartą per vienus metus privalo pateikti priežiūros institucijai informaciją apie vykdomą vartojimo kreditų teikimo veiklą priežiūros institucijos nustatytais terminais ir tvarka, įskaitant informaciją apie suteiktų vartojimo kreditų rūšis, skaičių ir mastą, vidutines vartojimo kreditų sumas, vidutinę bendros vartojimo kredito kainos metinę normą, metinę vartojimo kredito palūkanų normą, vartojimo kredito sutarčių įvykdymo užtikrinimo priemones, vartotojų pradelstų mokėjimų sumas. Šią informaciją priežiūros institucija apibendrinusi skelbia viešai priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka.“

24 straipsnis. Įstatymo papildymas 23¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 23¹ straipsniu:

„23¹ straipsnis. Vartojimo kredito davėjo finansinių ataskaitų rinkiniai

1. Jeigu pagal Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatymą vartojimo kredito davėjas privalo sudaryti metinius finansinių ataskaitų rinkinius, jie turi būti audituoti.

2. Metinių finansinių ataskaitų rinkinio sudarymui, auditui ir jo atlikimo tvarkai taikomi Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai.“

25 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 24 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„24 straipsnis. Viešieji vartojimo kredito tarpininkų sąrašai

1. Asmuo turi teisę verstis vartojimo kredito tarpininko veikla, veikdamas kaip nepriklausomas vartojimo kredito tarpininkas, tik tada, kai priežiūros institucija jį įrašo į viešąjį nepriklausomų vartojimo kredito tarpininkų sąrašą.

2. Asmuo turi teisę verstis vartojimo kredito tarpininko veikla, veikdamas vieno arba kelių vartojimo kredito davėjų vardu, t. y. kaip priklausomas tarpininkas, tik tada, kai vartojimo kredito davėjas jį įrašo į viešąjį vartojimo kredito davėjo vardu veikiančių tarpininkų sąrašą. Kiekvienas vartojimo kredito davėjas privalo tvarkyti viešąjį jo vardu veikiančių vartojimo kredito tarpininkų sąrašą ir užtikrinti, kad asmenys jo vardu veiktų tik tada, kai šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka buvo įrašyti į viešąjį vartojimo kredito tarpininkų sąrašą.

3. Asmuo gali būti įrašytas į šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus viešuosius vartojimo kredito tarpininkų sąrašus, kai pateikia priežiūros institucijai arba vartojimo kredito davėjui informaciją apie viešąjį registrą, kuriame priežiūros institucija arba vartojimo kredito davėjas gali patikrinti pagrindinius asmens duomenis. Priežiūros institucija arba vartojimo kredito davėjas prireikus turi teisę prašyti asmenį pateikti išplėstinį viešojo registro išrašą. Priežiūros institucija arba vartojimo kredito davėjas per 3 darbo dienas raštu informuoja asmenį apie priimtą sprendimą neįrašyti asmens į šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytą sąrašą.

4. Priežiūros institucija ir vartojimo kredito davėjai apie asmens įrašymą į šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus sąrašus skelbia ir šią informaciją periodiškai atnaujina savo interneto svetainėse. Viešieji sąrašai tvarkomi priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka.“

26 straipsnis. Įstatymo papildymas 25¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 25¹ straipsniu:

„25¹ straipsnis. Viešasis tarpusavio skolinimo platformos operatorių sąrašas

1. Teisę verstis tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus veikla asmuo turi tik tada, kai priežiūros institucija įrašo jį į viešąjį tarpusavio skolinimo platformos operatorių sąrašą. Teisės verstis tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus veikla neturi fiziniai asmenys ir pelno nesiekiantys asmenys.

2. Tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus vadovu, fiziniu arba juridiniu asmeniu arba kartu veikiančiu asmeniu, kuriam tiesiogiai ar netiesiogiai priklausančių balsavimo teisių arba įstatinio kapitalo dalis yra lygi arba viršija 20 procentų arba kuris gali daryti tiesioginį ir (arba) netiesioginį lemiamą poveikį, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme, tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus veiklai, negali būti asmuo, atitinkantis bent vieną iš šių sąlygų:

1) pripažintas kaltu padaręs nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, susijusį su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, sunkų, labai sunkų nusikaltimą arba nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai ar juos atitinkančias nusikalstamas veikas pagal kitų valstybių baudžiamuosius įstatymus, jeigu jo teistumas nėra išnykęs;

2) kuriam daugiau kaip kartą per vienus metus taikyta administracinė sankcija arba kita įstatymuose nustatyta poveikio priemonė, kai ši sankcija arba poveikio priemonė buvo pritaikyta už įstatymo ar kito teisės akto, reglamentuojančio finansinių paslaugų teikimą arba finansų įstaigų veiklą, reikalavimų pažeidimą;

3) tiesiogiai ar netiesiogiai valdo arba valdė kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba dalį, leidžiančią daryti lemiamą įtaką juridiniam asmeniui, arba yra ar

buvo vadovu juridinio asmens, kuriam buvo pritaikyta poveikio priemonė už šiurkštų įstatymo ar kito teisės akto, reglamentuojančio finansinių paslaugų teikimą arba finansų įstaigų veiklą, reikalavimų pažeidimą arba už tokį pažeidimą buvo panaikinta teisė verstis finansinių paslaugų teikimu, arba tas juridinis asmuo buvo pripažintas kaltu dėl šios dalies 1 punkte nurodyto nusikaltimo arba baudžiamojo nusižengimo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytais kartu veikiančiais asmenimis laikomi du arba daugiau asmenų, kurie, remdamiesi aiškiai sudarytu ar numanomu žodiniu arba rašytiniu susitarimu, įgyvendina arba siekia įgyvendinti savo teises, turimas pagal šioje dalyje nurodytą tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį.

4. Tarpusavio skolinimo platformos operatorius privalo iš anksto pranešti priežiūros institucijai apie visus būsimus šio straipsnio 2 dalyje nurodytų asmenų pasikeitimus, kartu pateikdamas priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar naujai skiriami arba planuojami rinkti vadovai ir (arba) kiti asmenys atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus. Naujai paskirti arba išrinkti tarpusavio skolinimo platformos vadovai gali pradėti eiti pareigas, o kiti asmenys – įsigyti tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus balsavimo teisių arba įstatinio kapitalo dalį tik po to, kai priežiūros institucija pritaria jų kandidatūroms arba įsigijimo sandoriui.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodyti priežiūros institucijos pritarimai išduodami šio įstatymo 22 straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka.

6. Asmuo gali būti įrašytas į viešąjį tarpusavio skolinimo platformos operatorių sąrašą, jeigu jis atitinka šio įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimus ir pateikia priežiūros institucijai šiuos dokumentus, duomenis ir informaciją:

- 1) prašymą įrašyti jį į viešąjį tarpusavio skolinimo platformos operatorių sąrašą;
- 2) informaciją apie viešąjį registrą, kuriame priežiūros institucija gali patikrinti pagrindinius asmens duomenis. Priežiūros institucija prireikus turi teisę prašyti pateikti išplėstinį viešojo registro išrašą;
- 3) informaciją apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus asmenis ir dokumentus bei duomenis, patvirtinančius, kad jie atitinka šio straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus;
- 4) informaciją apie įstatinio kapitalo reikalavimų tenkinimą;
- 5) veiklos tęstinumo planą;
- 6) vartojimo kredito gavėjų kreditingumo vertinimo taisykles;
- 7) informaciją apie registrus ir informacines sistemas, kuriuose tikrinamas vartojimo kredito gavėjų kreditingumas;
- 8) tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus vardu veikiančių vartojimo kredito tarpininkų sąrašą, jeigu asmuo naudojasi vartojimo kredito tarpininkų paslaugomis.“

27 straipsnis. Įstatymo papildymas penktuoju¹ skirsniu

Papildyti Įstatymą penktuoju¹ skirsniu:

„PENKTASIS¹ SKIRSNIS TARPUSAVIO SKOLINIMAS

25² straipsnis. Reikalavimai tarpusavio skolinimui

1. Paskolos davėjas vienam vartojimo kredito gavėjui gali suteikti ne didesnę kaip 500 eurų vartojimo kreditą per dvylikos mėnesių laikotarpį.
2. Bendra visiems vartojimo kredito gavėjams paskolos davėjo suteiktų vartojimo kreditų suma negali būti didesnė kaip 5 000 eurų per dvylikos mėnesių laikotarpį.
3. Šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų laikymąsi tarpusavio skolinimo platformoje privalo užtikrinti tos platformos operatorius.

25³ straipsnis. Reikalavimai tarpusavio skolinimo platformos operatoriui

1. Tarpusavio skolinimo platformos operatoriui *mutatis mutandis* taikomos visos šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose priežiūros institucijos teisės aktuose vartojimo kredito davėjui taikomos nuostatos, išskyrus šio įstatymo 22 straipsnio 1–6 dalių nuostatas.
2. Tarpusavio skolinimo platformos operatoriui kiti įstatymai, reglamentuojantys finansinių paslaugų teikimą ir finansų įstaigų veiklą, jeigu tarpusavio skolinimo platformos operatorius yra finansų įstaiga, taip pat atitinkamos teisinės formos, kurios pagrindu tarpusavio skolinimo platformos operatorius veikia, asmeniui taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.
3. Tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus įstatinis kapitalas turi būti ne mažesnis kaip 40 000 eurų.
4. Tarpusavio skolinimo platformos operatorius privalo parengti ir patvirtinti veiklos tęstinumo planą, numatantį priemones ir procedūras, skirtas užtikrinti, kad tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus veikla būtų vykdoma nuolat ir nenutrūkstamai, taip pat užtikrinančias sklandų vartojimo kredito sutarčių administravimą ir nepertraukiamą sutartinių įsipareigojimų vykdymą nenumatytų aplinkybių atvejais.
5. Tarpusavio skolinimo platformos operatorius privalo nuolat laikytis šių reikalavimų:
 - 1) sąžiningai, teisingai ir profesionaliai veikti geriausiomis paskolos davėjui ir vartojimo kredito gavėjui sąlygomis ir jų interesais, taip pat nediskriminuoti vartojimo kredito gavėjų ir paskolos davėjų;

- 2) veikti rūpestingai, profesionaliai ir atsargiai;
- 3) turėti ir naudoti veiklai reikalingas bei patikimas priemones ir procedūras;
- 4) paskolos davėjui ir vartojimo kredito gavėjui pakankamai atskleisti su jais susijusią ir jiems reikalingą informaciją;
- 5) įgyvendinti ir taikyti veiksmingas organizacines ir administracines priemones, skirtas užkirsti kelią interesų konfliktams, kurie galėtų neigiamai paveikti paskolos davėjų ir vartojimo kredito gavėjų interesus;
- 6) užtikrinti, kad informacija, duomenys ir dokumentai apie paskolos davėją, taip pat ikisutartinę, sutartinę ir tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus susirašinėjimo su paskolos davėju ir vartojimo kredito gavėju informacija, duomenys ir dokumentai (gautus paskolos davėjo ir vartojimo kredito gavėjo sutikimus, patvirtinimus ir kitų šio įstatymo reikalavimų įgyvendinimą ar svarbią su vartojimo kredito suteikimu susijusią informaciją patvirtinantys duomenys, dokumentai ir informacija) būtų saugomi ne trumpiau kaip 10 metų nuo vartojimo kredito sutarties sudarymo dienos, jeigu kiti teisės aktai nenustato ilgesnio dokumentų saugojimo termino;

7) vykdyti priežiūros institucijos nurodymus.

6. Tarpusavio skolinimo platformos operatoriui paskolos davėjo ir (arba) vartojimo kredito gavėjo mokamas atlygis gali būti skaičiuojamas tik nuo paskolos davėjui vartojimo kredito gavėjo grąžintų įmokų.

7. Tarpusavio skolinimo platformos operatorius savo interneto svetainėje privalo skelbti šią informaciją:

- 1) tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus pavadinimą, buveinės adresą ir duomenis ryšiui palaikyti;
- 2) informaciją apie organizacines ir administracines priemones, skirtas užkirsti kelią interesų konfliktams;
- 3) detalią išieškojimo vykdymo procedūrą vartojimo kredito gavėjui laiku nevykdant vartojimo kredito sutartyje numatytų finansinių įsipareigojimų;
- 4) kitą priežiūros institucijos teisės aktuose nurodytą informaciją.

25⁴ straipsnis. Papildomi informavimo sudarant vartojimo kredito sutartį reikalavimai

1. Iki vartojimo kredito sutarties sudarymo tarpusavio skolinimo platformos operatorius, be kitos šiame įstatyme nurodytos informacijos, paskolos davėjui privalo pateikti šią informaciją:

- 1) paskolos davėjui tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus taikomus visus mokesčius ir kitus mokėjimus;

- 2) vartojimo kredito gavėjo kreditingumo vertinimo rezultatus;
- 3) detalią išieškojimo vykdymo procedūrą vartojimo kredito gavėjui laiku nevykdant vartojimo kredito sutartyje numatytų finansinių išpareigojimų;
- 4) informaciją apie tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus veiklos tęstinumo planą;
- 5) informaciją apie tai, ar paskolos davėjas turi teisę perleisti reikalavimą ar jo dalį kitam asmeniui;
- 6) kitas paskolos davėjo, vartojimo kredito gavėjo ir tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus teises ir pareigas, susijusias su tarpusavio skolinimu.

2. Iki vartojimo kredito sutarties sudarymo tarpusavio skolinimo platformos operatorius privalo supažindinti paskolos davėją su paskolos davėjo prisiimama rizika (operatoriaus nemokumo rizika, pasitraukimo iš veiklos rizika, interesų konflikto rizika, vartojimo kredito gavėjo nemokumo rizika, netinkamo vartojimo kredito sutarties vykdymo rizika ir kitomis konkrečiam tarpusavio skolinimo platformos operatoriui ir jo veiklai būdingomis rizikos rūšimis).

3. Iki vartojimo kredito sutarties sudarymo tarpusavio skolinimo platformos operatorius, be kitos šiame įstatyme nurodytos informacijos, vartojimo kredito gavėjui privalo pateikti informaciją apie vartojimo kredito gavėjo, paskolos davėjo ir tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus teises ir pareigas, susijusias su tarpusavio skolinimu.

4. Priežiūros institucija turi teisę detalizuoti tarpusavio skolinimo, tarpusavio skolinimo platformos ir tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus veiklos reikalavimus.“

28 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 27 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šio įstatymo pažeidimus nagrinėja ir poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimus taiko priežiūros institucija.“

29 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 28 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) prižiūri, ar vartojimo kredito davėjai, vartojimo kredito tarpininkai ir tarpusavio skolinimo platformos operatoriai tinkamai laikosi šiame įstatyme ir jo pagrindu priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;“.

2. Pakeisti 28 straipsnio 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) savo iniciatyva nagrinėja galimus šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų pažeidimus;“.

3. Papildyti 28 straipsnį nauju 4 punktu:

„4) atlieka asmenų veiklos patikrinimus, jeigu įtaria, kad jie pažeidžia šį įstatymą ir jo pagrindu priimtus teisės aktus;“.

4. Papildyti 28 straipsnį nauju 5 punktu:

„5) gauna priežiūrai atlikti reikalingą informaciją, duomenis, dokumentus, jų kopijas, kitą informaciją, duomenis, dokumentus ir jų kopijas iš valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, registrų ar informacinių sistemų, vartojimo kredito davėjų, vartojimo kredito tarpininkų ir tarpusavio skolinimo platformos operatorių, kitų fizinių ir juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių;“.

5. Papildyti 28 straipsnį nauju 6 punktu:

„6) tvarko Asmenų, dėl kurių yra pateikti prašymai neleisti jiems sudaryti vartojimo kredito sutarčių, sąrašą;“.

6. Buvusius 28 straipsnio 4, 5 ir 6 punktus laikyti atitinkamai 7, 8 ir 9 punktais.

7. Pakeisti 28 straipsnio 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) taiko šiame įstatyme nustatytas poveikio priemonės vartojimo kredito davėjams, vartojimo kredito tarpininkams ir tarpusavio skolinimo platformos operatoriams, taip pat kitiems asmenims, pažeidusiems šį įstatymą ar jo pagrindu priimtus teisės aktus;“.

30 straipsnis. 29 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 29 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) prašyme nurodyti faktiniai duomenys jau buvo patikrinti ir dėl jų priimtas priežiūros institucijos nutarimas (sprendimas);“.

31 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 31 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Priežiūros institucija galimus šio įstatymo pažeidimus išnagrinėja ir poveikio priemonės taiko ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo šio įstatymo 29 straipsnyje nurodyto prašymo priežiūros institucijai pateikimo dienos ar šio įstatymo 27 straipsnio 2 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo dienos.“

32 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„33 straipsnis. Nutarimas (sprendimas) atlikus šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą

1. Priežiūros institucija, atlikusi šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, priima nutarimą (sprendimą), kuriame turi būti nurodyta:

- 1) nutarimą (sprendimą) priėmusios institucijos pavadinimas;
- 2) nutarimo (sprendimo) priėmimo data ir vieta;
- 3) nutarimą (sprendimą) priėmusio asmens (kolegialaus organo) duomenys, posėdžio sekretorius, šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviai ir kiti dalyvavę suinteresuoti asmenys;
- 4) asmens, dėl kurio veiksmų (neveikimo) buvo priimtas nutarimas (sprendimas), duomenys;
- 5) šio įstatymo 29 straipsnyje nurodyto prašymo turinys;
- 6) nustatytos šio įstatymo nuostatų pažeidimo faktinės aplinkybės;
- 7) pažeidimo faktą patvirtinantys įrodymai, kuriais grindžiamas nutarimas (sprendimas);
- 8) šio įstatymo straipsnis, nustatantis atsakomybę už pažeidimą;
- 9) asmens, dėl kurio veiksmų (neveikimo) buvo priimtas nutarimas (sprendimas), paaiškinimai ir jų įvertinimas;
- 10) priimtas sprendimas;
- 11) nutarimo (sprendimo) įvykdymo tvarka ir terminas, per kurį nutarimą (sprendimą) būtina įvykdyti;
- 12) nutarimo (sprendimo) apskundimo terminai ir tvarka.

2. Priežiūros institucija, atlikusi šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, turi teisę priimti šiuos sprendimus:

- 1) įpareigoti asmenį, pažeidusį šio įstatymo reikalavimus, nutraukti neteisėtus veiksmus;
- 2) taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones;
- 3) laikinai uždrausti vartojimo kredito davėjui ar tarpusavio skolinimo platformos operatoriui sudaryti vartojimo kredito sutartis;
- 4) išbraukti asmenį iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo arba viešojo tarpusavio skolinimo platformos operatorių sąrašo;
- 5) netaikyti poveikio priemonių, kai nenustatomas šio įstatymo nuostatų pažeidimas.

3. Šiame straipsnyje nurodytas priežiūros institucijos nutarimas (sprendimas) per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo registruotu laišku išsiunčiamas pareiškėjui ir asmeniui, dėl kurio šis nutarimas (sprendimas) priimtas.“

33 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„34 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija turi teisę asmenims skirti šias baudas:

1) už priežiūros institucijos reikalavimo pateikti informaciją ir dokumentus, reikalingus šio įstatymo pažeidimui tirti, nevykdymą ar netinkamą vykdymą, jeigu prieš tai asmuo buvo įspėtas dėl šio reikalavimo nevykdymo, – iki 2 896 eurų;

2) už priežiūros institucijos pagal šį įstatymą duotų nurodymų nevykdymą ar netinkamą vykdymą – iki 1 procento praėjusių metų bendrųjų metinių veiklos pajamų arba iki 1 448 eurų už kiekvieną nurodymo nevykdymo ar netinkamo vykdymo dieną;

3) už kitus šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų pažeidimus – vartojimo kredito davėjui ar tarpusavio skolinimo platformos operatoriui iki 0,1 procento praėjusių metų bendrųjų metinių veiklos pajamų, kitiems asmenims iki 2 896 eurų, taip pat kitas šiame įstatyme nustatytas poveikio priemonės.

2. Pakartotinai per vienus metus padarius pažeidimą, už kurį jau buvo pritaikyta šio įstatymo nustatyta poveikio priemonė, gali būti skiriama bauda iki 10 procentų praėjusių metų bendrųjų metinių veiklos pajamų.

3. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai finansinės grupės finansų įstaigai, praėjusių metų bendrosios metinės veiklos pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios finansinės grupės finansų įstaigos praėjusių metų konsoliduotoje finansinėje ataskaitoje.

4. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens praėjusių metų bendrųjų metinių veiklos pajamų, priežiūros institucija turi teisę vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos skirti juridiniam asmeniui baudą iki 80 000 eurų.

5. Asmenims, kurie verčiasi vartojimo kredito teikimo, tarpininkavimo ar tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus veikla, tačiau nėra įrašyti į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą, viešąjį nepriklausomų vartojimo kredito tarpininkų sąrašą ar viešąjį tarpusavio skolinimo platformos operatorių sąrašą, priežiūros institucija turi teisę skirti iki 57 924 eurų baudą.

6. Jeigu pažeidimas yra mažareikšmis, juo nepadaroma esminės žalos šio įstatymo saugomiems vartojimo kredito gavėjų interesams, priežiūros institucija, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali skirti įspėjimą.

7. Skiriant konkrečią baudą, atsižvelgiama į šio straipsnio 8 ir 9 dalyse nurodytas atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes, pažeidimo pobūdį, pažeidimo trukmę ir mastą. Skiriamos baudos dydis nustatomas pagal baudos dydžio minimumo ir maksimumo vidurkį, atsižvelgiant į atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes. Kai yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, bauda mažinama nuo jos vidutinio iki minimalaus dydžio, o kai yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, bauda didinama nuo jos vidutinio iki maksimalaus dydžio. Kai yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, bauda skiriama

atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą. Baudos mažinimas ar didinimas motyvuojamas priežiūros institucijos nutarime (sprendime).

8. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikomos aplinkybės, kai padaręs pažeidimą asmuo savo noru užkirto kelią žalingoms pažeidimo pasekmėms atsirasti, nutraukė pažeidimą, bendradarbiavo su priežiūros institucija tyrimo metu, atlygino nuostolius ir (arba) pašalino padarytą žalą. Priežiūros institucija gali pripažinti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.

9. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikomos aplinkybės, kai padaręs pažeidimą asmuo kliudė atlikti tyrimą, slėpė padarytą pažeidimą, tęsė pažeidimą, nepaisydamas įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus.

10. Skundą dėl priežiūros institucijos nutarimo (sprendimo) skirti baudą nagrinėjantis teismas, atsižvelgdamas į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes (dėl kurių bauda asmeniui, kuris pažeidė šį įstatymą, būtų akivaizdžiai per didelė, nes neproporcinga padarytam teisės pažeidimui ir dėl to neteisinga) ir vadovaudamasis teisingumo, protingumo kriterijais, turi teisę skirti mažesnę baudą, negu šiame straipsnyje nustatyta minimali bauda, arba nustatęs, kad pažeidimas yra mažareikšmis, juo nepadaroma esminės žalos šio įstatymo saugomiems vartojimo kredito gavėjų interesams, vadovaudamasis teisingumo, protingumo kriterijais, teismas turi teisę taikyti įspėjimą.“

34 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„35 straipsnis. Viešas skelbimas

Priežiūros institucija, šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytame nutarime (sprendime) konstatavusi, kad asmuo pažeidė šio įstatymo reikalavimus, apie tai skelbia viešai savo interneto svetainėje praėjus 30 kalendorinių dienų nuo nutarimo (sprendimo) priėmimo. Jeigu per 30 kalendorinių dienų nuo nutarimo (sprendimo) priėmimo asmuo, dėl kurio veiksmų nutarimas (sprendimas) priimtas, apskundžia jį teismui, priežiūros institucija apie šio įstatymo nuostatų pažeidimą viešai savo interneto svetainėje skelbia pasibaigus teismo procesui.“

35 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 36 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„36 straipsnis. Priežiūros institucijos nutarimo (sprendimo) vykdymas

1. Priežiūros institucijos nutarimas (sprendimas) turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo dienos, kurią šio įstatymo reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Apskundus priežiūros institucijos nutarimą (sprendimą) dėl baudos skyrimo, bauda turi

būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmetas skundas, įsiteisėjimo dienos.

2. Priežiūros institucijos nutarimas (sprendimas) yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos nutarimas (sprendimas) gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per trejus metus nuo jo priėmimo dienos.“

36 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Priežiūros institucijos nutarimo (sprendimo) apskundimas

1. Asmuo, nesutinkantis su priežiūros institucijos nutarimu (sprendimu), turi teisę per 30 kalendorinių dienų nuo nutarimo (sprendimo) priėmimo dienos apskųsti jį teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Kreipimasis į teismą sustabdo priežiūros institucijos nutarimo (sprendimo) dėl baudos skyrimo vykdymą.“

37 straipsnis. 38 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 38 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Vartotojų ginčai su vartojimo kredito davėju, vartojimo kredito tarpininku ir tarpusavio skolinimo platformos operatoriumi nagrinėjami Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatyme nustatyta tvarka.“

38 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) tai, kad Lietuvos Respublikoje prašymus dėl šio įstatymo pažeidimų nagrinėja ir poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimus taiko priežiūros institucija;“.

39 straipsnis. 1 priedo pakeitimas

1. Pakeisti 1 priedo 2.3 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„2.3. bendra vartojimo kredito kaina:

Vartojimo kredito palūkanų norma arba, jei taikoma, skirtingos vartojimo kredito palūkanų normos	[Procentais: – fiksuotoji ar – kintamoji (kartu nurodomas pradinei vartojimo kredito palūkanų normai taikomas indeksas arba orientacinė palūkanų norma) – palūkanų nustatymo laikotarpiai]
--	---

Bendros vartojimo kredito kainos metinė norma (MN) Bendra vartojimo kredito kaina, išreikšta metiniu procentų dydžiu MN nurodoma siekiant padėti Jums palyginti skirtingus pasiūlymus.	[Procentais, tipinis pavyzdys, kuriame nurodomos visos čia nustatytos normos apskaičiavimo prielaidos]
Ar tam, kad būtų suteiktas vartojimo kreditas ar vartojimo kreditui būtų taikomos skelbiamos sąlygos, būtina: – apdrausti vartojimo kreditą ar – sudaryti kitą papildomų paslaugų teikimo sutartį. Jeigu vartojimo kredito davėjas nežino šių paslaugų kainos, ji neįtraukiama į MN.	Taip (ne) [Jei taip, nurodyti draudimo rūšis] Taip (ne) [Jei taip, nurodyti papildomų paslaugų rūšis]
Su vartojimo kredito sutartimi susijusios išlaidos	
<i>Jei taikoma</i> Būtina turėti vieną ar kelias banko sąskaitas tam, kad būtų registruojamos mokėjimo operacijos ir išmokamos lėšos	
<i>Jei taikoma</i> Konkrečių mokėjimo priemonių (pvz., vartojimo kredito kortelių) naudojimo išlaidų suma	
<i>Jei taikoma</i> Kitos išlaidos, susijusios su vartojimo kredito sutartimi	
<i>Jei taikoma</i> Šioje formoje nurodytų išlaidų, susijusių su vartojimo kredito sutartimi, keitimo sąlygos	
<i>Jei taikoma</i> Pareiga sumokėti atlyginimą notarui	
Išlaidos pavėluoto įmokų mokėjimo atvejais Įmokų nemokėjimas Jums gali turėti rimtų pasekmių (pvz., priverstinis pardavimas) ir gali pasunkinti vartojimo kredito gavimą.	Dėl įmokų nemokėjimo Jūs turėsite sumokėti [taikoma palūkanų norma ir jos tikslinimo tvarka ir, kai taikoma, netesybos už įsipareigojimų nevykdymą].“

2. Pakeisti 1 priedo 2.4 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„2.4. kiti svarbūs aspektai:

Teisė atsisakyti sutarties	
Jūs turite teisę per 14 kalendorinių dienų atsisakyti vartojimo kredito sutarties.	
Išankstinis grąžinimas	
Jūs turite teisę bet kuriuo metu anksčiau nustatyto termino grąžinti visą vartojimo kreditą arba jo dalį.	
Vartojimo kredito davėjas ir paskolos davėjas, <i>jei taikoma</i> , išankstinio vartojimo kredito grąžinimo atveju turi teisę gauti kompensaciją.	[Kompensacijos nustatymas (apskaičiavimo metodas) pagal Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 17 straipsnį]
Kreditingumo tikrinimas registruose ir informacinėse sistemose	
Vartojimo kredito davėjas privalo nedelsdamas nemokamai pranešti Jums apie kreditingumo patikrinimo registruose ir informacinėse sistemose rezultatus, jeigu Jūsų prašymas gauti vartojimo kreditą buvo atmestas remiantis tokiu patikrinimu. Tai netaikoma, kai suteikti informaciją draudžiama pagal kitus teisės aktus arba tai prieštarauja viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo tikslams.	
Teisė gauti vartojimo kredito sutarties projektą	
Pateikęs prašymą, Jūs turite teisę nemokamai gauti vartojimo kredito sutarties projekto kopiją. Ši nuostata netaikoma, jei vartojimo kredito davėjas, gavęs Jūsų prašymą, nenori su Jumis sudaryti vartojimo kredito sutarties.	
<i>Jei taikoma</i>	
Laikotarpis, kuriuo vartojimo kredito davėjas įsipareigoja pagal ikisutartinę informaciją.	Ši informacija galioja nuo ... iki ...“

40 straipsnis. 2 priedo pakeitimas

1. Pakeisti 2 priedo 2.3 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„2.3. bendra vartojimo kredito kaina:

Vartojimo kredito palūkanų norma arba, jei taikoma, skirtingos vartojimo kredito palūkanų normos	[Procentais: – fiksuotoji ar – kintamoji (kartu nurodomas pradinei vartojimo kredito palūkanų normai taikomas indeksas ar orientacinė palūkanų norma)]
--	--

Bendros vartojimo kredito kainos metinė norma (MN)	[Procentais, tipinis pavyzdys, kuriame nurodomos visos čia nustatytos normos apskaičiavimo prielaidos]
Bendra vartojimo kredito kaina, išreikšta metiniu procentų dydžiu.	
MN nurodoma siekiant padėti Jums palyginti skirtingus pasiūlymus.	
<i>Jeigu taikoma</i>	
Mokesčiai	[Nuo vartojimo kredito sutarties sudarymo dienos mokamos išlaidos ar taikomi mokesčiai]
<i>Jeigu taikoma</i>	
Mokesčių keitimo sąlygos	
Išlaidos pavėluoto įmokų mokėjimo atvejais	Dėl įmokų nemokėjimo Jūs turėsite sumokėti [taikoma palūkanų norma ir jos tikslinimo tvarka, kai taikoma, netesybos už įsipareigojimų nevykdymą].“

2. Pakeisti 2 priedo 2.4 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„2.4. kiti svarbūs aspektai:

Vartojimo kredito sutarties nutraukimas	[Vartojimo kredito sutarties nutraukimo sąlygos ir tvarka]
Vartojimo kredito davėjas privalo nedelsdamas nemokamai pranešti Jums apie kreditingumo patikrinimo registruose ir informacinėse sistemose rezultatus, jeigu Jūsų prašymas gauti vartojimo kreditą buvo atmestas remiantis tokiu patikrinimu. Tai netaikoma, kai suteikti informaciją draudžiama pagal kitus teisės aktus arba tai prieštarauja viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo tikslams.	
<i>Jeigu taikoma</i>	
Laikotarpis, kuriuo vartojimo kredito davėjas įsipareigoja pagal ikisutartinę informaciją.	Ši informacija galioja nuo ... iki“

3. Pakeisti 2 priedo 2.5 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„2.5. jeigu taikoma, papildoma informacija, kurią prieš vartojimo kredito sutarties sudarymą pateikia asmuo, nurodytas Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 3 straipsnio 5 dalyje, arba papildoma informacija, pateikiama skolos perskaičiavimui skirtu vartojimo kredito atvejais:

Dalinių įmokų mokėjimas ir (tam tikrais atvejais) paskirstymo tvarka	Jūs turėsite sumokėti: [Dalinių įmokų mokėjimo grafiko, kuriame nurodoma vartojimo kredito gavėjui
--	---

	privalomų įmokų dydis, jų skaičius ir periodiškumas, tipinis pavyzdys]
Bendra suma, kurią Jūs turėsite sumokėti	
Išankstinis grąžinimas	
Jūs turite teisę bet kuriuo metu anksčiau termino grąžinti visą vartojimo kreditą arba jo dalį.	
<i>Jeigu taikoma</i>	
Vartojimo kredito davėjas turi teisę gauti kompensaciją vartojimo kredito išankstinio grąžinimo atveju.	[Kompensacijos nustatymas (apskaičiavimo metodas) pagal Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 17 straipsnį]“

41 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 18 straipsnį, įsigalioja 2016 m. vasario 1 d.

2. Šio įstatymo 18 straipsnis įsigalioja 2016 m. lapkričio 1 d.

3. Asmenys, po šio įstatymo įsigaliojimo dienos ketinantys verstis vartojimo kredito tarpininko veikla, veikdami kaip nepriklausomi vartojimo kredito tarpininkai, privalo per vieną mėnesį nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pateikti priežiūros institucijai prašymą įrašyti juos į šio įstatymo 25 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 24 straipsnio 1 dalyje nurodytą viešąjį nepriklausomų vartojimo kredito tarpininkų sąrašą.

4. Asmenys, po šio įstatymo įsigaliojimo dienos ketinantys verstis vartojimo kredito tarpininko veikla, veikdami kaip priklausomi vartojimo kredito tarpininkai, privalo per vieną mėnesį nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos įgyvendinti šio įstatymo 25 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 24 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus.

5. Šio įstatymo įsigaliojimo dieną į viešąjį vartojimo kredito tarpininkų sąrašą įrašyti asmenys, bet neįrašyti į šio įstatymo 25 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 24 straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytą sąrašą, vartojimo kredito tarpininko veikla turi teisę verstis vieną mėnesį nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos. Priežiūros institucija vieną mėnesį nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos skelbia viešąjį vartojimo kredito tarpininkų sąrašą.

6. Šio įstatymo įsigaliojimo dieną į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą įrašyti asmenys privalo per 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pateikti priežiūros institucijai šio įstatymo 20 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų laikymosi patvirtinimo dokumentus ir duomenis. Priežiūros institucija išbraukia iš viešojo vartojimo kredito davėjų sąrašo asmenis, per nurodytą terminą neįvykdžiusius šios pareigos.

7. Asmenys, kurie Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus priežiūros institucijai pateikė iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą nėra įrašomi, o pateikti dokumentai jiems gražinami per 5 darbo dienas.

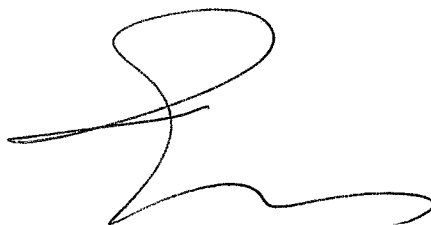
8. Šio straipsnio 6 dalies reikalavimas netaikomas į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą įrašytiems Lietuvos banko prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams, kurių šio įstatymo 20 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytų asmenų nepriekaištingą reputaciją yra įvertinęs Lietuvos bankas.

9. Šio įstatymo 27 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 25³ straipsnio 3 dalyje nurodyto įstatinio kapitalo reikalavimui nustatomas pereinamasis laikotarpis, t. y. iki 2016 m. gruodžio 31 d. tarpusavio skolinimo platformos operatoriaus įstatinis kapitalas turi būti ne mažesnis kaip 20 000 eurų, o nuo 2017 m. sausio 1 d. – 40 000 eurų.

10. Lietuvos bankas priima sprendimus ir atlieka veiksmus, reikalingus šiam įstatymui įgyvendinti.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė

2016 m. sausio 11 d.
Lietuvos Respublikos Seimas
Pasiūlymas dėl įstatymo